Arif Nihat Asya

Yazdığı sayısız şiirlerle Milli Edebiyat akımı içerisinde müstesna yeri olan son devir şairlerimizden. 1904 yılında Çatalca'da doğdu. Yüksek Öğretmen Okulu Edebiyat Bölümünü bitirdi. Birçok ilimizde edebiyat öğretmenliği ve lise müdürlükleri yaptı. 1950'de Seyhan milletvekili olan şair, sonra tekrar öğretmenliğe döndü. 1959'da Kıbrıs'a gönderildi ve orada iki yıl kaldı. 1962'de emekliye ayrılan Arif Nihad Asya, 1975 yılında vefat etti.

Dürüst karakteri, kibarlığı ve mertliği ile tanınan Arif Nihad, aşk derecesinde vatanını seven, milli ve manevi değerlerine bağlı ve müsamahalı bir mizaca sahib olmasıyla, bulunduğu her çevrede sevilen bir insandı.

Geniş anlamda bir "toplum için sanat" şairi olan Arif Nihad Asya, dar açılı bir ideolojiye hizmet etmeyişi ile gerçek yerini bulmuştur. O, her kıymete "önce sanat" endişesi içinde bakmıştır.

Arif Nihad Asya'nın şiir dili, halk dilinden, herkesin anlayabileceği gerçek bir Türkçeden meydana gelir. Türkün büyük zaferlerini, insanımızın ince ruhluluğunu, askerimizin kahramanlığını zevk ve inançla söyleyen bir şairimizdir.

Eserleri:

Heykeltraş (1924),

Yastığımın Rüyası (1930),

Bir Bayrak Rüzgar Bekliyor (1946),

Rubaiyyat-ı Arif (1956),

Kıbrıs Rubaileri (1964),

Nisan (1964),

Kubbe-i Hadra (1956),

Emzikler (1964),

Kökler ve Dallar (1964),

Yürek (1968),

Aynalardan Kalan (1969),

Şiirler (1971),

Basamaklar (1971).

Nesir olanlara gelince;

Kanatlar ve Gagalar (1945),

Enikli Kapı (1964),

Terazi Kendini Tartamaz (1967),

Onlar Bu Dilden Anlar (1970),

Aramak ve Söyleyememek (1976),

Kanatlarını Arayanlar (1976) belli başlı eserleridir.

FETİH MARŞI

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;

Dağlardan çektiriler, kalyonlar çekilecek.

Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek!

Yürü!.. Hala ne diye oyunda oynaştasın!

Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.

Sen de geçebilirsin yardan, anadan, serden…

Senin de destanını okuyalım ezberden…

Haberin yok gibidir taşıdığın değerden…

Elde sensin, dilde sen; gönüldesin, baştasın…

Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.

Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini!

Göster: Kabaran sular nasıl yıkar bendini!

Küçük görme, hor görme -delikanlım- kendini!

Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın;

Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.

Bu kitaplar Fatih'tir, Selim'dir, Süleyman'dır;

Şu mihrab Sinanüddin, şu minare Sinan'dır.

Haydi artık uyuyan destanını uyandır!

Bilmem neden gündelik işlerle telaştasın…

Kızım, sen de Fatih’ler doğuracak yaştasın!

Delikanlım, işaret aldığın gün atandan,

Yürüyeceksin… Millet yürüyecek arkandan!

Sana selam getirdim Ulubatlı Hasan’dan…

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın,

Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın!

Bırak bozuk saatler yalan yanlış işlesin!

Çelebiler çekilip haremlerde kışlasın!

Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın…

Yürü, -hala- ne diye kendinle savaştasın?

Fatih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın!